

Asia C-588/23**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä****Jättämispäivä:**

25.9.2023

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:Tribunale Amministrativo Regionale della Campania (Campanian
alueellinen hallintotuomioistuin, Italia)**Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:**

18.9.2023

Kantaja:

Scai Srl

Vastaaja:

Regione Campania (Campanian alue)

Pääasian kohde

Kumoamiskanne Regione Campanian 7.2.2023 tekemästä päätöksestä, jolla ulotetaan henkilöllisen soveltamisalan osalta koskemaan kantajaa valtiontuesta SA.35843 (2014/C) (ex 2012/NN) 19.1.2015 tehty komission päätös (EU) 2015/1075 (tiedoksiannettu numerolla C(2015) 75), jolla Euroopan komissio velvoitti Italian tasavallan perimään takaisin kilpailusääntöjen vastaiseksi todetun julkisen palvelun velvoitteista maksetun lisäkorvauksen, joka oli maksettu toiselle yhtiölle, joka oli sittemmin mennyt konkurssiin ja jonka liiketoiminta oli eri vaiheiden jälkeen siirretty kantajayhtiölle.

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeusperusta

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (jäljempänä SEUT) 267 artiklan toisen kohdan mukaisesti pyydetään tulkitsemaan asetusta (EU) 2015/1589 sekä SEUT:ssa ja EU:n perusoikeuskirjassa vahvistettuja periaatteita, jotka koskevat komission ja kansallisten viranomaisten välistä toimivallanjakoa valtiontuen saajien yksilöimisessä, asianomaisten osapuolten oikeutta tulla kuulluksi, puolustautumisoikeuksia ja oikeussuojaa. Ennakkoratkaisua pyytänyt

tuomioistuimien kysyy tarkemmin sanottuna, ovatko nämä unionin säännökset ja määräykset esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa kansallisille viranomaisille annetaan toimivalta:

– yhtäältä vahvistaa taloudellinen jatkuvuus, joka vallitsi sääntöjenvastaisen valtiontukien takaisinperintää koskevassa komission päätöksessä nimenomaisesti mainitun tuensaajayrityksen ja erään kolmannen yrityksen välillä, joka ei osallistunut komission toteuttamaan menettelyyn

– toisaalta ulottaa komission päätöksen henkilöllinen soveltamisala viimeksi mainittuun yhtiöön toteamalla kyseinen yhtiö velvolliseksi maksamaan takaisin ensiksi mainitulta yhtiöltä perusteettomasti saamansa määrän.

Ennakkoratkaisukysymykset

”A) Ovatko SEUT 108 artikla, SEUT 288 artikla ja asetuksen (EU) 1589/2015 16 ja 31 artikla esteenä 24.12.2012 annetun lain nro 234 48 §:n kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan kansallinen viranomainen voi takaisinperinnän täytäntöönpanovaiheessa laajentaa yritysten välisen taloudellisen jatkuvuuden arvioinnin perusteella niiden henkilöiden piiriä, joiden on maksettava sääntöjenvastainen tuki takaisin, ja jonka mukaan tämä toimivalta on voimassa silloinkin, kun komissio on jo yksilöinyt välittömät saajat, ja jolla näin ollen suljetaan pois komission toimivalta valtiontukiasioissa?”

B) Ovatko SEUT 263 artikla, SEUT 288 artikla, [perusoikeuskirjan] 41 ja 47 artikla sekä asetuksen (EU) 1589/2015 16 ja 31 artikla esteenä valtiontuesta 24.12.2012 annetun lain nro 234 48 §:n kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle siltä osin kuin siinä säädetään, että takaisinperintäpäätöstä täytäntöön pantaessa valtion on tarvittaessa yksilöitävä ne henkilöt, joiden on maksettava tuki takaisin, ja siinä näin ollen sallitaan päätöksen täytäntöönpano myös sellaista henkilöä vastaan, jolle päätöstä ei ole osoitettu, joka on itsenäinen oikeussubjekti ja joka ei ole osallistunut menettelyyn komissiossa ja jolla ei ole ollut oikeutta kontradiktoriaaliseen menettelyyn eikä näin ollen puhevaltaa mainitun päätöksen riitauttamiseen unionin yleisessä tuomioistuimessa?”

Unionin oikeus, johon on vedottu

SEUT: 263 artiklan neljäs kohta, joka koskee kumoamiskannetta; 288 artiklan neljäs kohta, joka koskee päätöksen velvoittavuutta suhteessa niihin, joille se on osoitettu; 108 artiklan 2 kohta, joka koskee komission toimivaltaa valtiontukiasioissa.

Euroopan unionin perusoikeuskirja: 41 artikla, joka koskee oikeutta tulla kuulluksi; 47 artikla, joka koskee oikeutta tehokkaihin oikeussuojakeinoihin.

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.7.2015 annettu neuvoston asetus (EU) 2015/1589: 16 artikla, joka koskee tuen takaisinperintää, ja 31 artikla, joka koskee takaisinperintäpäätösten vastaanottajaa.

Kansallinen lainsäädäntö, johon on vedottu

Laki nro 234, annettu 24.12.2012 – Yleiset säännöt Italian osallistumisesta Euroopan unionin lainsäädännön ja politiikkojen laatimiseen ja täytäntöönpanoon (jäljempänä laki nro 234/2012), 48 §: Sen jälkeen, kun komissio on antanut tiedoksi takaisinperintäpäätöksen, toimivaltainen kansallinen viranomainen (ministeriö, alue, maakunta tai alueellinen yksikkö, tapauksesta riippuen) yksilöi tarvittaessa henkilöt, joiden on maksettava tuki takaisin, vahvistaa maksettavat määrät ja määrittelee maksuehdot.

Yhteenveto tosiseikoista ja menettelystä

- 1 Consiglio di Stato (ylin hallintotuomioistuin, Italia) oli kahdessa, vuosina 2009 ja 2012 annetussa tuomiossaan vahvistanut Buonotourist S.r.l:n oikeuden julkisen palvelun velvoitteista maksettavaan lisähyvitykseen, joka koski Regione Campanian tekemien julkisen palvelun sopimusten perusteella tarjottuja linja-autoilla suoritettavia henkilöliikennepalveluja. Kyseinen lisähyvitys, jonka määrä oli 1 111 572,00 euroa, oli maksettu yhtiölle.
- 2 Tämän jälkeen Euroopan komissio oli valtioneustusta SA.35843 (2014/C) (ex 2012/NN) 19.1.2015 annetulla päätöksellä (EU) 2015/1075 (tiedoksiannettu numerolla C(2015) 75) (jäljempänä takaisinperintäpäätös) todennut tämän lisähyvityksen sisämarkkinoille soveltumattomaksi ja määrännyt Italian tasavallan perimään summan takaisin tuensaajalta.
- 3 Buonotourist Srl oli sittemmin riitauttanut tämän päätöksen ensin unionin yleisessä tuomioistuimessa (asia T-185/15) ja toisessa oikeusasteessa unionin tuomioistuimessa (asia C-586/18 P), mutta sen kumoamiskanne oli hylätty molemmissa oikeusasteissa.
- 4 Buonotourist Srl:n omaisuuserät ovat tällä välin olleet erilaisten siirtojen kohteena.
- 5 Aluksi toteutettiin yhtiön jakautuminen 21.7.2011 Buonotourist Srl:n ja Buonotourist TPL Srl:n kesken sekä 21.10.2013 viimeksi mainitun yhtiön ja Autolinee Buonotourist Srl:n kesken, minkä seurauksena kumpikin vastaanottava yhtiö vuorollaan tuli entisen sopimuspuolen tilalle tiettyjen henkilöliikennepalvelujen tarjoamisesta tehdyissä julkista palvelua koskevissa alueellisissa sopimuksissa.

- 6 Tämän jälkeen Autolinee Buonotourist Srl vuokrasi 10.5.2019 nyt kantajana olevalle SCAI Srl:lle yritystoiminnan osan, joka käsittää muun muassa palvelusopimukset, henkilökunnan ja linja-autot tiettyjen julkisten paikallisliikennepalvelujen vähimmäistason toteuttamista varten. Kyseinen vuokrasopimus päättyi 1.7.2021.
- 7 Buonotourist Srl, Buonotourist TPL Srl ja Autolinee Buonotourist TPL Srl asetettiin konkurssiin toimivaltaisten tuomioistuinten vuosina 2018–2020 antamilla tuomioilla.
- 8 Tämän vuoksi Regione Campania antoi julkisen paikallisliikennepalvelun jatkamiseksi tämän palvelun suorittamisen osittain julkisomisteisen yhtiön A.I.R. Campanian tehtäväksi, ja koska tällä ei ollut palvelun suorittamiseen tarvittavia välineitä, se osti ne SCAI:lta.
- 9 Samaan aikaan Regione Campania yritti saada perusteettomasti myönnetyn lisähyvityksen takaisin osallistumalla asianomaisten yhtiöiden konkurssimenettelyihin ja vaatimalla saatavaansa Buonotourist Srl:ltä, Buonotourist TPL Srl:ltä ja Autolinee Buonotourist Srl:ltä, mutta ei kuitenkaan onnistunut saamaan maksusuoritusta miltään osin.
- 10 Lopulta Regione Campania päätti 7.2.2023 komission antaman Buonotourist Srl:ään kohdistuvan takaisinperintäpäätöksen (jonka EU:n tuomioistuimet ovat edellä 3 kohdassa todetuin tavoin vahvistaneet) perusteella ja katsottuaan, että Buonotourist Srl:n ja SCAI Srl:n välillä vallitsee taloudellinen jatkuvuus, laajentaa takaisinperintäpäätöksen henkilöllistä soveltamisalaa ja kehottaa SCAI:tä palauttamaan kyseisen valtiontuen.
- 11 SCAI riitautti tämän toimenpiteen ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa.

Pääasian asianosaisten keskeiset perustelut

Kantajana olevan SCAI:n perustelut

- 12 Kantaja kiistää ensinnäkin alueen toteuttaman riidanalaisen toimen perustana olevan olettamuksen sen ja Buonotourist Srl:n välisen taloudellisen jatkuvuuden olemassaolosta.
- 13 Sen mielestä sen ja Autolinee Buonotourist Srl:n välillä tehdystä yritystoiminnan osan vuokrasopimuksesta ei voitu päätellä, että myös valtiontuki olisi siirretty sille. Kyseinen vuokrasopimus oli tehty vuonna 2019 ja se oli päättynyt jo vuonna 2021, siinä oli sovittu kohtuullisesta vuokrasta eikä SCAI:lle ollut jäänyt lopussa mitään vuokranantajan omaisuutta.
- 14 Lisäksi Buonotourist Srl:n konkurssimenettelyn yhteydessä kahdessa tuomiossa, jotka Corte di Appello di Salerno (Salernon ylioikeus, Italia) oli antanut vuonna

2021 ja Tribunale di Napoli (Napolin alioikeus, Italia) vuonna 2022, oli suljettu pois yhden ainoan oikeushenkilön tavoin toimivien yhtiöiden ”tosiasiallisen” konsernin olemassaolo.

- 15 Toiseksi kantaja vetoaa SEUT 108, 288 ja 299 artiklan rikkomiseen siltä osin kuin alueen toteuttamalla riidanalaisella toimella ulotetaan kantajaan sen päätöksen henkilöllinen soveltamisala, jolla Euroopan komissio oli määrännyt Italian tasavallan perimään takaisin Buonotourist Srl:lle sääntöjenvastaisesti myönnetyn valtiontuen ja jolla se oli näin ollen yksilöinyt täsmällisesti tahon, jolle päätös oli osoitettu.
- 16 Tältä osin se katsoo, että kansallisen hallinnon toimivalta on tältä osin pelkästään täytäntöönpanovaltaa eikä siihen sisälly toimivaltaa vahvistaa komission päätöksen henkilöllisen soveltamisalan laajentamista. Tämä ilmenee erityisesti sääntöjenvastaisen ja sisämarkkinoille soveltumattoman valtiontuen takaisinperinnästä annetusta komission tiedonannosta (2019/C 247/01), jonka mukaan komission tehtävänä on sekä yksilöidä ne tuensaajat, joilta tuki on perittävä takaisin (4.3 luku), että tarvittaessa laajentaa päätös koskemaan muita tuensaajia.
- 17 Kolmanneksi kantaja vetoaa siihen, että sen oikeutta tulla kuulluksi on loukattu, koska se ei ole voinut osallistua menettelyyn, jonka päätteeksi komissio teki takaisinperintäpäätöksen, jonka Regione Campania aikoo panna täytäntöön sitä vastaan.
- 18 Neljänneksi kantaja katsoo, että siltä on riistetty oikeus oikeussuojaan tuomioistuimissa, koska valtiontuen takaisinperintää koskeva päätös voidaan riitauttaa ainoastaan unionin yleisessä tuomioistuimessa ja koska SEUT 263 artiklan neljännen kohdan mukaan kanneoikeus on yksinomaan niillä, joille päätös on osoitettu. Se ei myöskään voi riitauttaa unionin yleisessä tuomioistuimessa Regione Campanian toimenpidettä, jolla määrättiin kyseisen takaisinperinnän laajentamisesta sellaisen toteutuksen perusteella (taloudellinen jatkuvuus sen yhtiön kanssa, jolle Euroopan unionin päätös oli osoitettu), joka kantajan mukaan kuuluu komission toimivaltaan.

Vastaaajana olevan Regione Campanian perustelut

- 19 Regione Campania katsoo ensinnäkin, että sillä on lain nro 234/2012 48 §:n 2 momentin nojalla, jonka mukaan toimivaltainen kansallinen viranomainen (ministeriö, alue, maakunta tai alueellinen yksikkö tapauksen mukaan) yksilöi komission takaisinperintäpäätöksen tiedoksiannon jälkeen tarvittaessa henkilöt, joiden on maksettava tuki takaisin, vahvistaa maksettavat määrät ja määrittelee maksuehdot, toimivalta laajentaa takaisinperintämenettely kohdistumaan kantajayhtiöön.
- 20 Euroopan komissio on vahvistanut kansallisten viranomaisten toimivallan erityisesti tiedonannossaan 2007/C 272/05 ”Sääntöjenvastaisen ja

yhteismarkkinoille soveltumattoman valtiontuen takaisinperintää edellyttävien komission päätösten tehokas täytäntöönpano jäsenvaltioissa”, jonka 32 kohdassa todetaan, että ”jos täytäntöönpanovaiheessa käy ilmi, että tuki on siirretty toisille yksiköille, jäsenvaltion on ulotettava takaisinperintä kaikkiin todellisiin tuensaajiin. Näin voidaan varmistaa, että takaisinperintävelvollisuutta ei kierretä.”

- 21 Toiseksi Regione Campania katsoo, että on olemassa kaikki objektiiviset ja subjektiiviset todisteet, jotka osoittavat taloudellisen jatkuvuuden olemassaolon Buonotourist Srl:n ja kantajan välillä eri siirtojen yhteydessä (ks. edellä 4–6 kohta) ja että kantaja on tosiasiallisesti saanut valtiontukea.
- 22 Tätä arviota vahvistaa myös kansallisten viranomaisten ja Euroopan komission välinen yhteydenpito, sillä komissio totesi ensin muistiossa COMP/H4/MC/psD*2020/078587 ja sittemmin 22.2.2023 päivätyssä muistiossa COMP/H4/FM/ng/comp (2023)1978386, että kilpailunvastaista etua oli se, että yritysleasingsopimuksen nojalla SCAI oli saanut oikeuden käyttää kaikkea aineellista ja aineetonta omaisuutta, jota se tarvitsi kyseisen tuen alun perin saaneen yrityksen liiketoiminnan harjoittamiseen, ja näin ollen se sai edelleen taloudellista etua perusteettomasti tuetusta toiminnasta. Lisäksi SCAI oli saanut etuosto-oikeuden, joka olisi antanut sille etusijan Autolinee Buonotourist -yhtiön myynnin yhteydessä.

Tiivistelmä ennakkoratkaisupyyntöön perusteista

- 23 Lain nro 234/2012 48 §:ssä annetuissa kansallisissa säännöksissä kansalliset viranomaiset oikeutetaan nimenomaisesti laajentamaan takaisinperintätoimenpiteen henkilöllistä soveltamisalaa laajentamalla komission päätöksen kohteena olevan tuen edunsaajien piiriä, vaikka komissio olisi nimenomaisesti yksilöinyt yrityksen, jolle päätös on osoitettu.
- 24 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii, onko unionin oikeuden mukaan sallittua antaa tällaista lainsäädäntöä, erityisesti kahdesta eri näkökulmasta, jotka ilmenevät kahdesta unionin tuomioistuimelle esitetystä ennakkoratkaisukysymyksestä.
- 25 Ensinnäkin on selvitettävä, kuuluuko sääntöjenvastaista tukea saaneen yrityksen ja mahdollisten kolmansien yritysten välisen taloudellisen jatkuvuuden olemassaolon arviointi komission yksinomaiseen toimivaltaan vai voiko sen tehdä myös takaisinperintäpäätöksen täytäntöönpaneva kansallinen viranomainen, kuten edellä mainitussa kansallisessa lainsäädännössä nimenomaisesti säädetään.
- 26 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin muistuttaa tältä osin ensinnäkin, että SEUT 108 artiklassa – jonka mukaan on niin, että jos komissio toteaa, että valtion myöntämä tuki ei sovellu sisämarkkinoille, se päättää, että asianomaisen valtion on lakkautettava tuki ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet tuen perimiseksi takaisin tuensaajalta (asetuksen (EU) 2015/1589 16 artiklassa tarkoitettu niin sanottu takaisinperimistä koskeva päätös) – määrätään

”yhdistelmämenettelystä” eli menettelystä, johon osallistuvat sekä unionin viranomaiset että kansalliset viranomaiset.

- 27 Mitä tulee näiden viranomaisten väliseen toimivallan jakoon tämänkaltaisessa menettelyssä, unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä on katsottu, että jos komissio ei ole yksilöinyt tuensaajia takaisinperintäpäätöksessä, jäsenvaltion on tarkistettava kunkin asianomaisen yrityksen yksilöllinen tilanne (tuomio 13.2.2014, C-69/13, Mediaset, ECLI:EU:C:2014:71, 22 kohta).
- 28 Jos tukea ei voida periä takaisin tuensaajalta ja se on siirretty toiselle yritykselle, jäsenvaltion olisi lisäksi ulotettava takaisinperintä takaisinperintäpäätöksen täytäntöönpanovaiheessa koskemaan yritystä, joka tosiasiallisesti hyötyy tuesta varojen siirron jälkeen, ja näin varmistettava, että takaisinperintävelvoitetta ei kierretä (unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.9.2010, T-415/05 ja T-416/05, Kreikka v. komissio, ECLI:EU:2010:386, 143–146 kohta).
- 29 Lisäksi oikeuskäytännössä on todettu, että jos tuensaaja kuuluu konserniin, komission tehtävänä on arvioida takaisinperintäpäätöksessä, muodostavatko konserniin kuuluvat yritykset, vaikka niitä kansallisen lainsäädännön mukaan pidettäisiinkin erillisinä oikeushenkilöinä, kilpailuoikeudellisesti taloudellisen yksikön ja onko niitä sen vuoksi pidettävä yhtenä yrityksenä (asia 170/83, Hydrotherm, Kok. 1984, s. I-170, ECLI:EU:C:1984:271, 11 kohta).
- 30 Toiseksi, kun kyseessä on tuen siirtäminen siirtämällä yritystoiminta myynnin tai vuokrauksen kautta, useat komission päätökset osoittavat, että jos taloudellisen jatkuvuuden päätellään olevan olemassa, komissio arvioi asianomaisen yksittäistapauksen ja ratkaisee, onko se olemassa (ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin viittaa esimerkiksi valtiontuesta SA.31550, jonka Saksa on myöntänyt Nürburgringille, 1.10.2014 annettuun komission päätökseen (EU) 2016/151).
- 31 Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä ei kuitenkaan ole koskaan käsitelty sitä, mikä viranomainen – kansallinen vai unionin viranomainen – on toimivaltainen ratkaisemaan kysymyksen taloudellisesta jatkuvuudesta, vaan siinä on rajoitettu toteamaan, että sääntöjenvastainen tuki on perittävä takaisin yritykseltä, joka jatkaa kyseistä tukea saaneen yrityksen taloudellista toimintaa, jos osoitetaan, että tämä yritys saa edelleen tosiasiallisesti nauttia kilpailuedusta, joka liittyy kyseisestä tuesta saatuun hyötyyn (tuomio 7.3.2018, C-127/16 P, SNCF Mobilités, ECLI:EU:C:2018:165).
- 32 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä seuraa, että jos komissio on itse tehnyt takaisinperintäpäätöksen tietyn henkilön osalta, toimivalta päätöksen soveltamisalan laajentamiseen säilyy komissiolla ja jäsenvaltion roolin on oltava pelkkä täytäntöönpanotehtävä. Näin ollen kyseessä oleva kansallinen lainsäädäntö loukkaa komission toimivaltaa, vaikka sen ansiokkaana tavoitteena on välttää komission päätösten täytäntöönpanon kiertäminen. Ainoa tilanne, jossa

kansallisten viranomaisten päätös ryhtyä täytäntöönpanoon muuta kuin komission jo yksilöimää henkilöä kohtaan voisi olla sallittu, olisi se, että kyseisellä henkilöllä olisi riittävä yhteys tukea saaneeseen yritykseen, jolloin kansallisilla viranomaisilla ei olisi harkintavaltaa ja kyse olisi edelleen vain komission päätöksen täytäntöönpanosta.

- 33 **Toiseksi** herää kysymys, onko komission tekemän takaisinperintäpäätöksen henkilöllisen soveltamisalan laajentaminen kansallisen täytäntöönpanoviranomaisen toimesta johtanut siihen, että takaisinperintäpäätöksen uusi kohde menettää sekä EU:n perusoikeuskirjan 41 ja 47 artiklassa vahvistetun oikeuden tulla kuulluksi komission alkuperäisessä menettelyssä että SEUT 263 artiklan mukaisen oikeuden nostaa kanne takaisinperintäpäätöksestä.
- 34 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin muistuttaa kuulluksi tulevista koskevan oikeuden osalta useista unionin tuomioistuimen tuomioista, joiden mukaan puolustautumisoikeuksien kunnioittaminen on yhteisön oikeuden yleinen periaate, jota sovelletaan aina, kun hallinto aikoo toteuttaa oikeussubjektia koskevan ja sen etuihin kielteisesti vaikuttavan toimen. Tämän periaatteen nojalla henkilöille, joiden etuihin heille osoitetut päätökset vaikuttavat tuntuvasti, on annettava tilaisuus esittää asianmukaisesti kantansa niihin seikkoihin, joiden perusteella hallinto aikoo tehdä päätöksensä (tuomio 18.12.2008, C-349/07, Sopropè).
- 35 Italian hallintotuomioistuinten oikeuskäytännössä on puolestaan katsottu, että silloin kun kansallinen hallinto ryhtyy perimään takaisin perusteetonta valtiontukea muulta kuin siltä, jolle komission päätös on osoitettu, oikeus tulla kuulluksi taataan riittävällä tavalla sen yrityksen puolustautumisella, jolle komission päätös on suoraan osoitettu.
- 36 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan nämä kansallisten tuomioistuinten päätökset koskivat kuitenkin yrityksiä, joiden oli katsottu kuuluvan ”tosiasialliseen” konserniin, kun taas kantajan tapauksessa tämä on poissuljettu (ks. edellä 14 kohta).
- 37 Kanneoikeuden osalta ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, että kansallisen viranomaisen toimenpidettä, jolla laajennetaan sisämarkkinoille soveltumattoman tuen takaisinperintäpäätöksen henkilöllistä soveltamisalaa, ei voida riitauttaa unionin yleisessä tuomioistuimessa ja että ainoastaan takaisinperintäpäätös voidaan riitauttaa unionin yleisessä tuomioistuimessa, mutta ainoastaan niillä, joille päätös on osoitettu, on SEUT 263 artiklan neljännen kohdan mukainen kanneoikeus.
- 38 Tätä oikeussuojaa tuomioistuimissa koskevan oikeuden loukkaamista ei voida korjata mahdollisuudella riitauttaa laajentamistoimenpide kansallisissa tuomioistuimissa, koska tämä merkitsisi sitä, että kansallisten tuomioistuinten olisi arvioitava yritysten välisen taloudellisen jatkuvuuden olemassaoloa koskevaa

asiakysymystä, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan kuuluu yksinomaan komission toimivaltaan.

- 39 Lopuksi ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin pyytää unionin tuomioistuinta käsittelemään asian nopeutetussa menettelyssä unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 105 artiklan mukaisesti, koska kyse on uusista tulkintakysymyksistä, joilla on erityistä merkitystä kaikkien jäsenvaltioiden kannalta.

TYÖASIAKIRJA